

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Francisci Xaverii E Societate Iesv Indiarvm Apostoli Novarvm Epistolarvm Libri Septem

Francisco <de Javier>

Romæ, 1667

Epistola XI. Magistro Simoni Roderico E Societate Iesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46129)

EPISTOLA XI.

MAGISTRO SIMONI RODERICO
E SOCIETATE IESV.*Gratia & Amor Christi Domini Nostri
adsit semper nobis auxilio &
favore. Amen.*

Quas Romam scribo literas, eas ad Te
 patentes mitto, ut ipse prius perle-
 gas, & inde haustâ notitiâ rerum
 quæ hîc geruntur, inciteris ad submitten-
 dos nobis quotannis quamplurimos poteris
 Operarios Evangelicos. Nam talibus, quam-
 libet multi veniant, abundè hîc erit in
 quo ad Dei obsequium operam insigniter
 navent. Quod attinet ad tuam quoque ip-
 sius in has Oras profectionem, equidem si
 confidere possem vires in Te ac robur cor-
 poris cum vigore animi paria facere, ultrò
 Te invitarem rogaremque multum ne veni-
 re gravarere: si tamen id P. Ignatius pro-
 baret, eiusque is Tibi consilij autor fieret:
 Pater enim noster est, cui obedire nos oportet,
 nec ejus iniussu vel pedem movere

fas

NOVARVM EPIST. Lib. 3. 173

fas est . De Iacobo Fernandio narro Tibi :
 vidisse me illum Goæ ante has fermè qua-
 tuor hebdomadas Salvum & benè valen-
 tem . Iucundè atque ex animi sui senten-
 tiâ diversatur apud Collegium Sanctæ Fidei,
 in Contubernio Magistri Iacobi & Domini
 Pauli ; strenuèque ibi ad Dei obsequium
 contendit, eo fructu, ut eum nec istius com-
 morationis, nec operæ pœniteat. Dixit mi-
 hi se fusè ad Te scribere ; cui equidem
 magnoperè censeo rescribas ; quando tan-
 tum Te amat, & tuâ causa vult . Incredibi-
 lem ei voluptatem afferent tuæ literæ ; ma-
 ximè si in eis legerit ; Tibi probari commo-
 rationem istam ejus in Collegio Goano ubi
 nunc degit . Franciscus Mansilla & Ego
 commendamus nos ferventibus orationibus
 tam tuis quam Sociorum omnium . Nos
 in has Oras longè submoti , tenues velut
 vestri clientuli , è vestrà ope ac patrocínio
 spes ferè ac rationes suspensas trahimus .
 Quare vestrà caritate dignum est (univer-
 sim omnes & singillatim unumquemque
 compello) vestrà,inquam, benignitatis ac pie-
 tatis est, in vestris officio incensis & sacri-
 ficijs & precibus causam apud Deum no-
 stram agere ; & quibus multís híc vehemen-
 ter

ter indigemus animi corporisque subsidijs
 ac bonis, ea nobis impetrare: adhibitis per
 vos eodem etiam suffragijs Externorum qui
 ductum in viâ spiritûs vestrum sequuntur.
 Multùm etiam Te rogo, & per Dei Amo-
 rem precor, scribe ad me, aut, si per te
 non potes, quibusdam Sociorum ut id agant
 præcipe. Scribatis autem fusè; nec sum-
 matim aut generatim solum, sed etiam par-
 ticularim ac minutim indicando singulos
 Fratrum Nostrorum in Lusitaniâ, Romæ,
 alibi, degentium. Siquidem non alium
 reliquum habemus in hac vitâ fructum ani-
 mi maiorem, quàm quem appellentibus
 hùc è Regno navibus, literarum istiusmo-
 di lectione percipimus. Quam scribo Epi-
 stolam Socijs Romanis, communicabis, nisi
 grave est, Petro Carvallio summo Amico
 Nostro; eique nomine meo dices: me,
 quoniam in Fratrum Nostrorum qui Romæ,
 quique in Lusitaniâ degunt, loco ac nume-
 ro ipsum habeo, existimasse quas ad illos
 do literas, ad ipsum quoque pertinere; ac
 propterea separatim ei non scripsisse. Idem
 persuadeas velim singulis Fratrum Nostro-
 rum qui isthic tecum sunt: videlicet eum
 esse meum erga quemque ipsorum amorem
 verum,

verum , ut propriè unicuique scripturus fuerim , nisi unam istam Epistolam in solidum imputandam cuiilibet , & sic vicem multarum considerem habituram , utili ipsis , mihi necessario compendio . Quas gratias & Indulgentias ad magnum usum harum Regionum , instante Prætoꝛe , dudum petendas Româ curavi ; de quibus & hoc anno ad Regem scribo , rogo Te , pro eo quantum consolationem ac profectum Fidelis harum partium Populi cupis , quantumque Deo Domino Nostro gratificari atque obsequi studes , da operam apud Regem , ut is meminerit , & velit per suum Romæ Oratorem earum expeditionem urgeri . Iam ante hos annos aliquot , & iterum hoc anno , scripsi ad P. Ignatium , ut impetret à Summo Pontificè Aræ maximæ Templi Goani quo Sanctæ Fidei Collegium utitur , Privilegium ejus geminum quo aliquot Romæ Altaria insignita sunt : ad quæ quoties quis Sacerdos Missæ Sacrificium offert , toties unam purgantibus flammis animam liberat . Si & Tu nobis ad effectum huius voti conferre aliquid potueris , & Prætoꝛi , qui id enixè postulat , & Sancto illi Collegio ac Fundatoribus ejus , dignissimis quibus opta-

ta contingant, rem feceris multò gratissimam. Fac quamplurimos isthinc mittas in Indiam. Quò plures venerint eò latius extendentur Ecclesiæ Sanctæ limites. Doctus experienciâ, quanto damno publico hic desit copia virorum ardenti zelo studentium incremento Nostræ Sanctæ Fidei ac Religionis IESV Christi Domini Nostri, tam saepe urgeo, ut ad hanc iam albam messem Operarij mittantur. Deo, cui cordium intima patent, notum est quantoperè Te videre cuperem. incredibiliter lætarer amplexando & coram affando Te. Debes hoc virtuti Tuæ, & cæteris donis à Deo in Te largiter effusis, horum spes præsentis usufrendorum, conspectum mihi tuum multò desideratissimum facit. Si congressus noster mutuus ad rationes maioris, aut saltem paris obsequij Divini congrueret, quantis ex illo lætitijs penitus mulcerer, quantaque voluptate Tibi coram inservirem, solus novit, solus ad verum æstimat, quem arcana mentium non fallunt, Deus. Neminem patiaris Amicorum Tuorum in Indiam cum Præfecturâ mitti, ad regias pecunias & negotia tractanda. Nam de illis verè illud scriptum capere licet: *Deleantur*
de

de libro viventium & cum iustis non scri-
bantur . Quantumvis de alicuius fortè quem
noris & ames, virtute confidas: tamen, mi-
hi crede, obsta & quantum potes pugna-
ne in istam obijciatur aleam; alioqui, nisi
confirmatus in gratiâ sit, sicut Apostoli fue-
runt, cave speres perseveraturum in offi-
cio, & constantem in innocentia futurum.
Vis est, penè dixerim, quædam ineluctabi-
lis quâ in præceps protruduntur, cum ad
lucri pellaciam, ad prædæ, opportunitatem,
ad famem cupiditatis præsentis gustu irrita-
tæ, torrens supernè ingruens exempli ac
consuetudinis incubuerit. Invidiam, &
tantum non culpam, furto usus publicus
detrahit: dum vix dubitatur: fieri non
malè quod impunè fit. Ubique, semper,
rapitur, congèritur, aufertur. Semel ca-
ptum numquam redditur. Quis enumeret
artes & nomina prædarum? Equidem mi-
rari satis nequeo, quot, præter usitatos
modos; insolitis flexionibus, inauspicatum
illud *rapiendi* verbum quædam Avaritiæ
Barbaria coniuget. Inter hæc ubi evocan-
tur ex hâc vitâ, miserabile est, quàm ma-
lè subductis, quàm perditè confusis spei ac
salutis rationibus, infelices animæ ad Tribu-

M

nal

nal inexorable sistantur . Michaël Vazius hîc Proëpiscopi munere functus, isthuc proficiscitur . Homo est quo vix alium ardentiorē reperias zelatorem honoris obsequijque Divini . Non dubito quin visurus ipsum allocuturusque sis , & ex illâ quam in eo animadvertes pace lætitiâque animi, vehementi studio Divinæ gloriæ coniunctâ, confido Te informaturum notitiam & æstimationem veram laudum ac meritorum ejus ; cui poteris, tutò credere , copiosè ac plenè haud dubiè tecum acturo de cunctis quæ hîc geruntur . Scribo ad Regem de illo ; suadens quantum possum ad exonerationem conscientiæ tum meæ , tum Maiestatis ejus , ut eum citò huc remittat . Eget enim eo viro incredibiliter India : quoniam hîc est qui Christi oviculas à vi defendit atque insidijs insatiabilium luporum . Homo est Michaël Vazius intrepidus & fortis ; qui nunquam deterretur ab allatrandis ijs qui recens ad Christi religionem aggregatos persequuntur & bonis evertunt . Si alium huius loco Rex mittere huc volet , quem reperiet (ut minimam Vazij dotium memorem) pari cum eo usu præditum Indicarum rerum , quibus per annos duodecim

decim non interfuit solum, sed etiam præfuit? quem, qui sic ametur à Bonis, timeatur à Malis? Planè sic habe: si alium Rex quærat, quantumvis in deligendo attendat, magno se exponet periculo aberrandi à scopo quò collimat. Quare age, rogo Te, feriò cum ejus Maiestate, ut hunc remittat. Vale. Cocino vi. Kalend. Februar. Anno CIOIOXLV.

Tuus verus & in Christo Amantissimus
Frater.

Franciscus.

EPISTOLA XII.

P. Francisco Mansilla.

Carissime Pater & Frater mi. Scit Deus intimorum meorum arbiter sensuum, quantò libentiùs agerem tecum coram, quàm hæc absens scribo; ut eò diligentius & pleniùs traderem tibi voce vivâ formam, modumque isthic operandi, teque gerendi, ad ritè defungendum gravi, quod sustines, officio inserviendi Deo Domino in rectè

M 2 ad-